

Psalinus

Judith angelus domini duxit et reduxit incorruptam.
Jud. ix. Perfectis vero necessarium est ministerium angelorum cum inflamando ad amorem pertinendo bona opera visitando corda. **D**e primo ps. Qui facis angelos tuos igne viventes. **D**e secundo **Lob.** xii. quando orabas cuius lacrymis ego obtuli orationem tuam deo. **D**e tertio **Gen.** xviii. Jacob videt angelos ascendentibus et descendenter: angeloi descendunt cum anime dulcedinem afferunt et ascendunt cum animam in contemplationem effundunt. **C**ercus est statim gloriet in quo angelus tripliciter inviat. scilicet viam preparando in via dirigendo et animam deferendo. **D**e primo **Mal.** iii. Ecce ego mittam angelum meum qui parabit viam tecum. **D**e secundo **Eze.** xxvii. Ego mittam angelum qui precedat te. **D**e tertio **Luc.** xvi. anima lazari portata est ab angelo in locum quietis. et sic patet quomodo in conspectu angelorum psallere debemus et tam angelis eis deo gratias agere per tantis partecipiis teneamus (adorabo ad templum sanctum tuum) vel delizis materiales propter efficaciam orationis. **iii. Reg.** viii. Qui cunctus orauerit in templo hoc tecum. Item propter deuotionem excitandam. **iii. Reg.** viii. Impleurerat enim gloriosa domini templum dei sanctum est quod estis vos. templum dei est sedes dei: ita autem iusti est sedes sapientie. possunt etiam angeli dici tecum templum dei quasi templum sursum. quod deus in illis habitat: fideles autem sunt templum deorum.

Sup misericordia tua et veritate tua: quoniam magnificasti super omne nomen sanctum tuum.
Sup misericordia tua et veritate tua hoc est de quo cōfitebor. laudat deum secundum misericordiam suam pars 1. de misericordia qua parcer et veritate qua remunerari sunt due vie quibus dominus ad nos venit ex quibus ad deum imus: sed in quo maxime appareat misericordia et veritas dei in nobis ostendit (quoniam magnificasti) id est magnum fecisti (nomen sanctum tuum). id est super omne nomen. **P**ibil. q. hec autem magnificentia apparuit in incarnatione mirifica in nativitate miraculosa in predicatione fructuosa et benedicta. pptererea orat et audiri in virtute bunt mirifici nois super nos magnificati. id sequitur.

Con quacumque die inuocauero te exaudi me
multiplicabis in anima mea virtutem
Con quacumque die inuoco te exaudi me effectu aliter. i. extra
audi faciendo mihi quod peto et hoc debes facere quia non
peto terrena sed virtutes quibus non potest subsistere malum
et quid sit illud in quo petit exaudiri dicit (multiplicabis in
anima mea vir.) non petit temporales divitias: non salute
corpis multiplicatatem virtutis.

**5 Confiteant tibi dñe om̄s reges terre: qd
audierunt omnia verba oris tui:**

Confite ti do o peces est secunda pars in qua invitatis omnes iustos ad laudem dei qui reges terre dicuntur: quia se bene regere norunt et hi solum deum laudare meritore posse sunt: qd non est speciosa laus in ore peccatoris. **Ecc. xv. qd** laudauerunt omnia verba oris tui). i. obediemur. **Luc. xii.**

Beati qui audierint verbum dei et custodiunt illud. et no-
tanter dicitur omnes reges et omnia verba que prius erat
abscondita in una gente iudeorum quibus credita sunt elo-
qua sed ybiq[ue] reuelata sunt: et ad o[mn]es gentes missa q[uod] signifi-
catur est in vellere gedeonis qui iturus contra madianitas
petit signa a domino. s. ut vellus irrigaret: secca manente
area: Deinde petet ut vellere siccato complueretur area.
Area est orbis terrarum iudeorum in medio orbis terrarum ba-
bens gratie sacramentum non in manifesto sed in nube se-
creti tanquam pluvia in vellere circa vellus area existente sic-
ca. id est toto orbe circa iudeorum gentem. sed expresso vel-
lere. id est reuelatio figurarum secreto pluvia in area et in
toto orbe manifesta est non operta: sol christus: suavitatis
pluvie est. id est gratie. hunc solum ergo nescis in scriptu-
rie o iudee per quem facte sunt quem orbis terrarum re-
cepit quo irrigata est area. et ita vellere siccato (omnes re-
ges terre audierunt verba oris tui) dico p[ro]fiteantur reges

Et cantent in vijs domini: qm magna est

gloria domini.

Cet cant.) morex cop qui ad terminum optate patrie ap .
propinquant (in vix domini). i. in misericordia et verita-
te q̄ sunt vie domini p̄. **U**niversae vie dñi misericordia et veri-
tas: et qđ cantare debeant hoc scz qđ sequit (q̄m. m. eglia-
do.) et qz nō solum gloria dñi est magna in se s̄ etiam in effe-
ctu: ideo sequit.

Qm exaltus dñs et humilia respicit: et alta a longe cognoscit.

Cum exel. d.b.re.) oculo misericordie qz humilitas est color
oculi dei angeloz z boim gratissimus. supbos aut z si co-
gnoscet cognitione: tñ nō respicit p grām ideo sequit (al-
ta a lon. cog.) sed si iustis cōtingit tribulatio ex diuina lau-
datione sive ex bono ope: adest de auxiliator iō sbiungit.

Si ambulauero in medio tribulatiōis vi-
uificabis me: et super iram inimicorum ex-
tendisti manum tuam et saluum me fecit de-
xtera tua.

Cura et si ambo in me tri. vi. me. i. saluabis me a tribula-
tione imminenti (et sup iram ini. me.) me preseuentium (ext.
ma. t.) faciendo de eis vindictam (et sal. me se. de. tua) id est
virtus tua.

Dominus retribuet pro me: domine misericordia tua in seculum, opera manuum tuarum ne despicias.

Domine re. p me t.c.). i. penam mihi aduersantibus q' ego
non possum nec debo retribuere mala p malis: qz mihi
vincitamz ego retribuam (dñe mi. t. in se.) qz semp par-
tus es recipere ad te venientes (ope.ma.tu.ne de.) me.s.
qz sum op'manuū tuaz (ne despī.) subtrahendo a me ma-
nū ptectionis tue. vel f'm mysticum intellectū tangit illud
qd in euangelio legit de xpo qz cū vellet soluere censum. p
se z p petro illis qz tributū exigebat dixit petro vade z mit-
te hamū in mare: z piscem qz pmo ascenderit tolle z aperi
os eius z iniunies statcer. i. duas didragmas. frater ei pō-
deris genus est habens quatuor dragmas: z addidit da il-
lis pro me z pro te. hoc sp̄nalter fecit xps qui quod nō ra-
put p nobis soluit. xpus g est p̄mus piscis hamo mons
captus. p̄mus surgens de mari qz p̄mogenitus a mortuis
in cuius ore inuenimus duas dragmas. i. quatuor dra-
gas. s. quatuor euangelia qbus a vericationibz buri securi-
li liberamur: ne iam debitores remaneam⁹. ibi enim omnia
nostra peccata soluunt. p nobis ergo reddidit qz p se ni-
bil debuit in qz princeps mundi p̄m nō inuenit qre occi-
deret. io iste builiter ait (do.re. p me) p̄ciū redemptōis qz
oga manuū tuaz nō despicis.

Domine probasti me cognouisti me
tu cognouisti sessionem meam et re-
surrectionem meam.

Dñe pba me ps iste pfunditate mysterior plen est in quo daniel in psona tpi loquitur tps aut et ecclia tanq spsus et sposa se una caro io in h ps aliqui est vox capitis alii qm membror. qcqd ergo hic loquitur ex psona suscepit carnis et ad caput pertinet qd iam ascendet ad celum et ad membra qd adhuc peregrinans in terra in psona superioris captivi qd iaspe in istrm restitu memor discussiois sue in qua deu late re non potuit et in qd en sepulta est manus domini deliberat non ceterius ab eo fugiendum s ad eum et qd cum cunctis et hoc ex persona toti humane nature reverentis ad deum tanq ex voce filii predigi de longinque regione redeuntis ad prem. sensus tituli talis est in si. ps. daniel). i. ps iste diriges nos (in nomine) i. in xpm attribuit enim toti christo in cuius psona loquitur hic pba intentio monet non fugere a deo sed ad eum regnandum. **M**od qdu sunt petitiones primo agit de noticia vel qd coprehendit omnia opera et reuersi et exultantis qd quasi cogit eum qd latere non potest reverti maxime cum manus dei ibi cunctigent. **S**ecundo dicit non esse a deo fugiendum sed ad ipsu

Lentesimustrigesimus octauus CCCXXV

recurrendū ibi (quo ibo) tercio quanta sit exultatio reuerenti ad deū dicūt ibi (conteror) quarto quō mali ei nō noceant aperit ibi (si occideris) Aut ergo p̄p̄ta p̄us ex p̄so, na capitū loquētis ad patre (o dñe) hoc dicit xp̄us patriū q̄ homo. nō em̄ dñs eius est pater ei? nūq; q̄ dignatus est nasci fm̄ carnē pater ē dei dñs ē hominū ergo q̄ p̄f t dñs ē pater ē forme dei dñs ē forme sui vñus in t̄ide dei t̄bois filiū q̄ fm̄ q̄ bō ad patrē ait (one, pba, me) expūnētis vt in tentatiō dyaboli in dēto. Mathei. iii. viii p̄secutiōnib; iudeoꝝ vt in passione (t cog. me) vt in resurrectio ne nō dicit enī nouissimū t̄c q̄ ante nō nouerat: alijs tunc nō fecit quē ante nō fecerat: ita vt pbatus alij ostendit ac si dicat (cog. me). i. me cognosci fecisti sicut ad abraam dixit. Gen. xxii. nūc cognoui q̄ timeas deū. i. cognoscere se a (t tu) dñe (cog.) i. voluisti t̄ approbasti fm̄ voluntatē tuam factū ē quid cognouisti (sc̄ffionē meā) i. humiliatēm in passione (t̄ resur. meā) i. glorificatione in resurrectiō: potest t̄ hoc accipi ex voce mēbroꝝ vt em̄ xp̄s caput sedit t̄ resurrexit sic t̄ sui sedet humiles in patientia surgent recti in spēcie vite eternae. ad Romanos. v. Gloriamur in tribulationib; sc̄tēs q̄ tribulatio patientiā operat: patientia aut̄ pbationē: pbatio bō spēs: spes aut̄ nō cofundit.

Adicam ergo t̄ nos dñe. pba. me t̄ cog. me qđ postea expo Mōraliē q̄. nit s̄ (tu co. se. m.) q̄ i. hūilitate patientiā habeo t̄ p̄cā cōmō dē, pbat fīteor (t̄ resur. m.) s. q̄ p̄ gratiā iustificat̄ surgo t̄ in spēvi actiuos cōtē te eterne erigor. Mōraliter notandū q̄ ē duplex dē boni platiūos t̄ p̄ ne. pbatio dei videlicet t̄ bois: pbatio deū t̄ pbat bō: dē latos.

pbat actiuos p̄emplatiūos t̄ platos. In platis pbat fidēi Joco. i. pbatio fidei vestre patientiā opaf. i. petri. i. In quo exultabitis modicū nunc si p̄tristari os vt probatio fidei vñre multo p̄ciosior sit auro qđ p̄ ignē pbaf. Itē patientiā. Zacha. viii. Crā eos sicut vñf argenti t̄ pbabo eos sicut pbaf aurū. t̄ Dan. xiij. Eligenz t̄ dealbabunt̄ t̄ quasi ignis pbabunt̄. Itē officiū. iij. ad Cor. xj. pbatio nē bō mynsteriō gloriificatē deū in obedientia p̄fessiōis vñstre. Itē timore Ero. xx. vt pbaret vos venit dñs t̄c. Itē in cōtemplatiūis pbat iñnocētiā Job. xxij. ip̄e sc̄it vñas meā t̄ pbauit me. Itē dilectionē Sap. xj. Hos tanq; pa- ter monēs. pbasti. t̄ Gen. xvij. accede buc t̄ tangam te simili t̄ pbem t̄c. Item intentionē Proverbi. xvij. Sicut in igne pbaf argentū t̄ aurū t̄c. Itē in tentatiō Eccli. xvij. vasa figuli. pbat formaz. Thob. xij. q̄ accept̄ eras deo t̄c. Itē i. p̄speritate Judi. vij. De lambētib; aq; duc eos ad aquas t̄ pbabi illos: aque sunt fluitibiles prosperitates. Itē in p̄uersatione. Deutero. i. date ex vobis viros prudētes t̄ guaros quoꝝ cōuersatio. pbata sit in tribubus. Itē pbat deū boniūem vt vas vt amicū. p̄mo vñvas per sonum si clare sonat p̄cūsum gratias. s. agendo cum Job. dicendo dñs dedit sit nō. do. bene. Item de diuinis loquido vnde Hieronym⁹. beata lingua que nō nisi de diuinis nouit construere sermonem: sed multi sunt fistule dyaboli Job. xl. D̄sa illius velut fistule eris. Item pbat vt vas p̄ insūsum. Eccli. xij. Cor. fatui quasi vas confractum lumen tenet: t̄ sequit̄ omniem sapientiā non tenebit. Itē pbat vt vas per ignem Sap. iij. Tanq; aurū in formaz t̄c. sed de illis qui p̄ impatientiā incinerant̄ t̄ ignē tribulatiōnis ferre nequeunt d̄f. Isa. i. Argentū t̄niversum ē in sc̄riam. Jeremie. ii. Argentū reprobūm voca eos. Item pbat deū boniūem vt amicū in necessitate dominiū nō dese rendo. Grego. sup illud diligēs dominū deū tuum. Deutero. vij. di. cuj; in p̄speritate diligēt̄ in certum est an p̄speritas aut̄ p̄sona diligatur hoc pbatiū fuit tempem martyrum quando ecclēsia fuit in paupertate: signum amicidie est etiā quando homo patitur damnū p̄ xpo Eccli. vlti. Si dederit homo omnē substantiā dom⁹ p̄ dilectionē quasi nihil despicit eam. Itē periculis se exponēdo Eccli. vij. Amicus fidelis fortis p̄tectionē q̄ inuenit illū iuenit tbe,

saurum. Grego. quomō quisq; amat pena interrogat. Itē p̄ba deū boniūem militē terribilia aggrediēdo Job. xxix. Audacter in occursum p̄ergit armatus. cōtemnit pa- uorem nec cedit gladio: ita faciunt milites xp̄i. p̄. Si con- fūstāt aduersum me ca. t̄c. vii. Gen. ait būc volo cuius den- tes crepuere sub pugno q̄ sanguinē suū vident si aduersari um p̄icit. Itē viriuter resisteo. i. Macha. iij. d̄f de iuda induit se lorica sicut gygas et succipit se arma bellica t̄c. Itē industria in mō pugnādi t̄ insidias cauendi. Eccli. x. Nesciem ego sapientiā meliorem fortitudine. Proverbi. ox. xxij. Calidus videt malūt̄ abscondit se. Circa scdm. s. d̄ p̄batione hominiū q̄ ē triplex. p̄mo q̄tū ad sc̄ipm. scdō ad. p̄mū. tercio t̄c. Q̄tū ad sc̄ipm. p̄mo. pbat cogitatio nē. q̄. ad Cor. vi. volsimetipos. pbate si estis in fide tentate Itē pbat affectionē vel voluntatē. i. Cor. xj. Sc̄ipm autē pbat bō t̄c. Itē p̄positū. Judi. viij. qđ facere p̄posui. pbate si ex deo ē t̄c. Itē opatiōnē. iij. ad Thib. ij. sollicitate circa t̄c p̄babilem exhibe deo opariū in p̄fusibile. itē q̄tū ad p̄mū vt pbat bō suggestionē anq; ei cūsentiat. i. Jo- ban. viij. pbate spūs an ex deo sunt. Itē fidelitatē anq; se ei credit. Greg. viij. si pbabo q̄ pacifici eritis pacificū enīz vocat fidelē. item in patientia Sap. ii. Cōtumelia t̄ tornēto interrogein̄ enīz ut sc̄iam̄ reuerentiā eius t̄ pbem t̄ pa- tientiā eius. itē p̄uersationē. i. ad Tessal. v. Omnia autē pbate qđ bonū ē tenete. itē pbat homo q̄tū ad deū diu- nā potentia q̄ dicit ad timorē. iij. Reg. viij. Discarynuer si popl̄i terrā timere nomē tuū sicut pples suis israel t̄c. Ero. v. Omnipotens nomē eius t̄c. Itē sapientiā. iij. Reg. x. de regina saba que venit pbare sapientiam salomonis. Item pbat bonitatē. Malach. iij. Inferte omnē decimā in horcum meū t̄ sit cibus in domo mea t̄ pbate me sup hoc di. dominiū si noui aperuero vobis chataractas celī t̄c. Item pbat voluntatē. Romano. vij. Molite cōforma in huic seculo sed renouamini in nouitate sensus vestri et probetis que sit voluntas dei bona t̄c. vt dic pbatur ho- mo ad modū aurū vt purgetur Job. xxvij. Proba- me quasi aurū. item ad modū equi vt ematur. p̄. Proba me t̄ tenta me t̄c. Item ad modū clerici vt ordinetur Ja- cobi. i. Beatus vir qui suffert t̄c. t̄ nota q̄ tria pbant au- rū ignis formacis. i. tribulatiōnis. Eccli. xij. In igne pbatur aurū. t̄. xxvij. Asa figuli. pbat formaz. Item tact̄ la- pidis. i. laus humana: quia sicut aurū in tactu lapidis p- batur sic homo in ore laudantiū. Proverbi. xxvij. quō pbatur in cōflatorio argentū t̄ in formace aurū sic homo ore laudantiū. Item cōseruatio in luto vñb non p̄tretat̄ sic homo in tempalibus sed de putrescentibus dicit. Here- mie. vij. Argentū reprobūm vocate eos quia dñs p̄icit illos. Item equus in tribus pbatur si ducibilis sit t̄c. id ē obediens. p̄. Probauit te apud aq. contra. Item si timet calcaria. i. p̄cepta dei t̄ facit ea. Gregori. Probatio dilectiōnis exhibitiō ē operis. Itē si bene comedit. i. si animatiōne q̄ est cibus reficit. i. Cor. xij. Probet aut̄ sc̄ipm bō t̄c. Itē clericus in tribus pbatur. s. in legendo cantando t̄ construendo legere p̄tinet ad discretionēz t̄ fm̄ hoc dicit Job. Probate spiritus an ex deo sint t̄. i. ad Tessalo. v. Omnia aut̄ pbate: cantare ad gratiāz actionē sic proba- ti sunt pueri igne babylonis. Dan. iii. cōstruere pertineat ad studium supnōz sic pbantur illi q̄ accipiūt̄ bic pensio- nē grē vt post habeant coronā glorie. Thob. iii. hoc bō p̄ certo omnis qui colit te quia si vita eius in probatione fu- erit coronabitur.

CIntellexisti cogitationes meas de longe semitā meā t̄ funiculū meum inuestigasti. Intelleri. i. hoc ex p̄sona mēbroꝝ vñb icipit agere d̄ exilio suo sub s̄situdine. pdigi filij. q. d. pbasti me t̄ cognouisti etiā (intel. cogi. me. de lon.) vel de longinquo cum adhuc in peregrinatione sum anteq; ad patriam veniaz: vt filio juniori reseunti occurrit pater q̄ intelligit eius cogitatio- nes de longinquo q̄ apud se dixerat egestate p̄fect̄ surgēt et ibo ad patre meū hāc cogitationē p̄nosces p̄ ei occur- rit (semītā m.). s. māla p̄ patre meū deserēdo (t̄ fu. m.) q̄. s.

B
Qualit̄ bō. p
bat sc̄ipm. p.
kimū t̄ deans

C
Qualit̄ bō. p
batur ad mo-
dū aurū et eq̄

5

5

Psalms

- trabā petā in longū. **Esa. v.** veb q̄ trabū petā sicut restez longū sūniculū ḡ meū inuestigasti quicq; p̄ cui lōge q̄dlez iera s̄ tñ ibi eras a cui ocul'lōge nō erat deph̄b̄l̄s fugici uis loquit̄ sequēte se legitimavindicta dei vindicatis (in uestigasti). i. p̄cete cognouisti sicut res q̄ inuestigat̄ v̄sq; ad minima p̄fecte cognoscit̄ q̄r̄ inuestigatio p̄fice dicta q̄. portat discursuvi? re note ad alia cognoscēdā nō ē i do. **C**et omnes vias meas preuidisti. quia nō est sermo in lingua mea.
- E**t o. vi. m.) vias. s. opa p̄uidisti anq̄ irem in eis t pmisi sti ire in labore v̄ redire si labozare nolle t hoc mō fateor sc̄ me nolle laborare (q̄ nō ē b. in lin. m.) supple sufficiēs ad explicandū celitudinē tue sapientie. ideo subditur.
- E**cce domine tu cognouisti omnia nouis sima t antiqua: tu formasti me t posuisti su per me manum tuam.
- E**cce tu co. o. no.) qñ. s. porcos paui (t antiqu) qñ partes substātie mee peti hoc b̄m gabolā. **M**ystice aut̄ antiqua nr̄a fuerūt qñ p̄ antiqui peti lapsi sum? nouissima v̄o ē pena qñ in bāc mortalitatē venim? q̄ ē ultima si redire ve lumus alioqñ restat eterna (tu formasti me) ad istos labores ad q̄s oēs nati sum? (t posu. sup me ma. t.) grauante supbū salubriter vt erigat humilem. p̄terea.
- M**irabilis facta est scientia tua ex me cō fortata est t nō potero ad ea
- M**ira. fa.) i. ex p̄cō meo mira t icōphensibilis sc̄a ē mi b̄scia tua: mibi ci nō facile ē p̄templari te q̄ supbus reliq; q̄r̄ dixi da mibi portionē sub. mīce (ofora. ē) i. iuvaluit adeo q̄ nō potero ad ea attingere ex me: v̄l sic (mir. fa. est sci. t. ex me). i. mirabilior ē scia tua q̄ ego possū cogitare ap̄ qd̄ Iero. trāstulit mirabilior ē scia tua a me hebrei ei nō habet cōpatiū gradū s̄ v̄tū positiuo. p̄ eo cū ablati. uo casu vt supra b̄f boni ē p̄fidē i dño. i. mel? **M**ystice i bijs̄v̄bis ḡcūlis pp̄ls sue cecitatis recordat̄ q̄ nō solū sup iudeos s̄ etiā sup ḡc̄tes olim iuvaluit. vñ t eadē v̄ba q̄ iudeoū cecitatē figurat̄ ponit h. s. (posu. sup me ma. t.) in exodo legiē dñs dixisse moysi nō poteris videre faciē meaz s̄ ponā te i foramine petre. p̄tegā te dextera mea donec trā. seā tollāq; manū mēā t cū trāsiero posteriora mea videb̄. **M**oyses ē iudaicus pp̄ls: manū dñi sup eumyt nō videat faciē trāseuntis cecitas ē iudeis v̄t̄ nō cognoscat̄ diuinitatē r̄pi: donec p̄ passionē trāseat de hoc mūdo ad patrē: p̄ trāstū tollit dñs manū suā t videt moyses posteriora q̄ post resurrectionē ablata ē cecitas eoz q̄ crucifixēt dñm sicut ergo sup gentilē pp̄lin posita manu dei icōphensibil facta ē scia dei ita grauata manu sup moysen. s. sup iudeos nō potuerit videre xp̄m ēē dñi donec trāsijt ad patrem tūc em̄ multi de illis cōuersi sunt. Conclusit ergo de? omnia in fidelitate vt omnū misereatur.
- Q**uo ibo a sp̄n tuo t quo a facie tua fugi? **Q**uo ibo a sp̄n t. bec ē secūda ps̄ vbi iā deliberat nō ēē a do fugiendū s̄ ad eū eundū: dicit ergo (q̄ ibo) q̄r̄ deo ple nus ē mūndus. sp̄us em̄ dñi reple. orbe ter. (t quo a fa. t.) id ē ab ira tua v̄l p̄sentia (fugia) q. d. hoc ē impossibile qd̄ p̄bat consequenter dicens. **Q**uia.
- S**i ascendero in celum tu illic es. si desce dero in infernum ades.
- S**i al. in ce.) i. si me supbiendo extulero inenio te rep̄. forē pumēdo p̄ iusticiā (si desce. in ifer.). i. si peccādo in p̄ fuiculū maloz nōles p̄ficeri dicā q̄s me videt (ades) vt vi dices: quo ḡ itur? vñ vt te iratū nō sentiā inuenit iste consiliū vñ subdit vt possit fugere iratuq; qd̄ facturus sit quia.
- S**i sumpero pennas meas diluculo: et habitauero in extremis maris.
- S**i sumpero pen. m.) i. duas alas charitat̄ quas pdiderā t hoc (diluculo) virtutū alia līra in directū. s. vt nec erigar supba p̄sumptione nec mergar desperatione (t habitauerō in extre. ma.) mēē nō in medio: quia ibi mergerer s̄ in extremis. i. in fine seculi v̄bi sic mibi requies: illuc ergo iaz
- volem? spe t desiderio babentes alas gemine charitatis q̄ri p̄e dñs nos illuc ducit: vnde sequit̄. **C**etenim illuc manus tua deducet me t te nebit me dextera tua.
- C**etenim il. ma. t. de. me) vt erigar quasi in aere nō tangēs celuz per elationē nec terrā p̄ desperationē (t dext. tua) id est gratia tua (tenet me) ne recidam sed perseverem: sed quia cōsiderat longinquitatē vie t quomodo refrige scit charitas subdit.
- E**t dixi forsitan tenebre conculcabūt me. t nox illuminatio mea in deliciis meis.
- C**et di.) i. cogitaui volare t dixi mibi (for. te) i. tot mala seculi (p̄culcabunt me) abiudat effi iniq̄tas seculi qua penne charitatis refrigerescere possunt t q̄r̄ in noctē desperauit transire mari p̄ me (nox) i. bec tota misera vita facta ē mibi (illuminatio mea in deli. m.) i. p̄ delicias meas: n̄fe cm̄ delicie xp̄s ē de quo exultam? v̄enit mulier. s. sapientia dei que dragnā v̄bi est imago regis. i. hominē factū ad imaginē dei p̄dicerat t accedit lucernā que de luto est. i. carnē luce diuinitatis replete noctēq; illuminauit t nocte illuminata inuenit dragnā: vel sic nox que prius erat horror est illuminata t delicie mee. id est p̄solatio mea q̄ a te s̄t illuminata.
- Q**uia tenebre non obscurabuntur a te: t nox sicut dies illuminabitur. sicut tenebre eius ita et lumen eius.
- Q**uia tenebre.) i. boies mali (non obscurabunt a te) q̄ flage llādo crudis hominē vt p̄siteat̄ petā t p̄ficiēt̄ vera lux illuminas: qui em̄ nō p̄ficietur petā suas tenebras tenebrat s̄ si confiteat̄ de illuminat̄ (t nox sicut dies illuminabit) a te sicut dies eius noctis norandū q̄t nox illa quā supba posuit. i. bec vita misera t noctēbz t diem nox ē seculi acuersitas dies v̄o eiusdē p̄spēritas s̄ si de habitat in aia p̄mittēt̄ alia lucē illuminat̄ noctē bui? noctis sicut diem docēs. i. nō letari in p̄spēritis nec frāgi in aduersis et tūc icipit hō bis indifferenter vti t sic ē ei nox b̄m? noctis vt dies eius t in offi tpe cū beato iob b̄ndicit deo: iō subdit (sicut tenebre eius). s. noctis sunt mibi. i. aduersa (ita t lumen ei?) i. p̄spēra: ideo hoc modo tenebre nō p̄culcabūt me t quasi aliq; diceret vnde ē bec indifferencia tibi responderet.
- Q**uia tu posse disti renes meos suscepisti me de vtero matris mee.
- Q**uia tu po. re. m.) i. nō solū cor t cogitationes s̄ etiā renes delectationes (t suscepisti me) p̄p̄ostere dictum ē: p̄us em̄ ē suscep̄t̄ q̄ possidere (de vtero matris mee). i. de cōsuetudine ciuitatis mee babylonie in qua prius natu sum captiuus v̄bi non indifferenter habebam lucē t tenebras noctis.
- C**onfitebor tibi i. quia terribiliter magnificatus es mirabilia opera tua t anima mea cognoscet nimis.
- C**onfitebor ti. q̄ ter.) bec ē tercia ps̄ vbi dicit quāta ē exultatio t multiplicatio redenti ad dñm deo illuminat̄ t renes possidēt̄ q̄si dicat q̄r̄ suscep̄t̄ me iō (psi. tibi) i. laudabo te (q̄ ter. mag. es) i. eo ipso q̄ te miramur terribilēs t ita cū tremore gaudem? q̄r̄ timem? ne supbi p̄damus q̄ bñiles p̄cepim? (mira. opa. t.) nō solū tu es mirabilis sed opa tua (t aia m. co. m.) an erat mira scia tua ex me t nō poteram ad eam sed mō possum quia noctem illuminasti renes possedisti de vtero suscep̄t̄. id est quiavenit mibi grā tua t illuminauit me ideo cognoscit anima mea nimis t hoc quia.
- N**on est occultatum os meum a te qd̄ fecisti in occulto: t substantia mea in inferno ribus terre.
- N**ō ē occul. os meū) oq̄ ossis nō oris dicit. est ergo quēdā firmitas interior q̄ ē abscondita boibus s̄ tu qui fecisti

Lentesimistrigesimus octauis CCCXXVI

ea vides q̄ fragi nō pōe: occidi, etī possunt sancti s̄lecti nequeūt vii hoib⁹ triflīs cē extra videbant̄ deo aut̄ q̄ in tūs videt gaudēt quasi tristes semp aut̄ gaudētes (et substantia mea). i. ego qui in carne corruptibili subsistit ⁊ ta. mē os nō cedit malis hui⁹ inferioris mūdi (in inf. ter.) i. substantia corporis mei nō latebat te cū adhuc essem in ma teria vñ facta ē nō itaq̄ mirū ē fortis sicut si ca ro ē fortis qđ ē ex osse occulto ⁊ ex inferioribus terre.

Imperfectum meum viderunt oculi tui : t in libro tuo omnes scribentur: dies for mabuntur ⁊ nemo in eis.

Impf. mēn) hucusq; locut⁹ ē ex psona mēbroz h̄ā lo quīc̄ ex psona capitīs eadē voce. q.d. mibi fecisti os occul tu s̄ qđ de his fier in qb⁹ nō ē bec̄ fortitudo xp̄s qui ab ini tio. p̄. cepit loqui post iterposita mēbroz vba dicit p̄i ex psona sua (imperfectū m.vi.o.t.) qz etiā tūcubantes respic̄ de⁹ misericordiā ne pereat sic respexit petz (in lib. t.) i. in me quē dedisti formā iusticie hoi⁹ ⁊ q̄ sum liber vite in q̄ p̄destinati saluant̄: vñ supravir iustus dicit in capite libri scriptū de me tē (scribent̄). i. instruen⁊ ⁊ mirabūt (oēs) nō mō pfecti s̄ imperfecti: nō ergo desperēt. Pōt allegorice exponi etiā de psona capitīs xp̄i totū p̄cedes ab illo loco:

Allegorice.

Funiculus multiplex.

Funicul⁹ cul pe multiplex

F

Funes pene multiplices.

G

eu in p̄tō teneat Job. xxxvij. Si fuerint in catēmis ⁊ vñ ciant̄ funib⁹ dñs iudicabit eos. Ite pene eterne Esa. iii. ⁊ erit p̄ zona funicul⁹: dicat̄ ḡ xp̄s dō deo p̄i siue in psona capi⁹ siue in psona mēbroz (funiculū meū inue.) lequit̄ (zōesvi.me.p̄i.) vie p̄m̄t̄ ad humanos act⁹ quibus in mūdo p̄uersat⁹ q̄r nō ē sermo siue dolus in lingua mea sicut in lingua ade ⁊ filioz ei⁹: ego aut̄ fili⁹ tuus veritatem loqr̄ q̄uis dixerim quedam q̄ vident̄ sibi p̄tria vt illud pa

Nona vete ra ⁊ verustis sima de xp̄o

ter maior me ē t̄ illud ego ⁊ p̄ vñsum⁹ q̄ vera sūt fm̄ q̄r bōmo ⁊ fm̄ q̄ de⁹ (tu cog.no. ⁊ anti.) nouissimū ē verbū caro factū ē s̄ p̄uer natus ē nobis. antiquū est in princi. erat verbum: hec sunt noua ⁊ verustissima de quibus in lege moyses ait verustissima veterum comedetis ⁊ nouis su per uenientibus vetera projicietis: Alia sunt vetera alia. sunt noua alia verustissima. Cetera sunt promissiones le gis ⁊ prophetarum de venturo tunc christo: noua sunt pro missionū impletio veritatis exhibito. Verustissima q̄ ad diuinitatē eternitatē pertinet nouis ergo superuenientibus vetera sunt projicienda: sed verustissima seruanda quia exhibita veritate dominici aduent⁹ figura ⁊ p̄missione cessare debent. Inde est q̄ tres missae in natali domini celebrantur in prima de eterna genitura filii cantatur dominus dixit ad me tē. In secunda de p̄missione aduentus lux fulgebit tē. In tercia de impletione p̄missionis puer natus est nobis tē. ⁊ quia ille idem qui ē dei filius factus est boīs filius ideo in illo missē officio vbi canta⁹ de eterna genitura domin⁹ dixit tē. legitur euangelium de tempora li ch̄risti natuitate liber generationis ⁊ in missā vbi canta⁹ tur de tempali ch̄risti natuitate legitur euangelii agens de eterna verbi genitura. cantatur cīn puer natus est nob ⁊ legitur in principio erat verbum: ⁊ quia veritate exhibita figura cessare debent: ideo officium missē ad p̄missionem pertinens sequentibus diebus non repetitur ⁊ illud quod pertinet ad p̄missionis completionem. s̄ p̄uer na tus est nobis: hec ergo sunt nouissima ch̄risti ⁊ antiqua q̄ nouit pater ⁊ cui filius reuelat que abscondita sunt sapientibus ⁊ prudentibus. i. de scientia intumescētibus scribis sc̄z ⁊ phariseis; omnibusq; hereticis qui nouissima et antiqua in xp̄o recipere refugunt (tu forma. me) fm̄ hominē (⁊ posuisti super me mā. tuam) nō super p̄mū hominē (mirabilis fa.c.f. tu ex me) id ē per meā p̄dicationem facta est mirabilis hominibus. sciētia enim patris p̄ xp̄m̄ facta est mirabilis hominib⁹ quibus tot arcana patuerūt ⁊ per p̄mū despicibilis fuit (confortata est) in pectoribus hominum cum firmiter crediderunt (⁊ nō potero ad eam) quia homo sumptus diuine substantie nō potest eq̄ri in scientia vel in alio (quo ibo) id est a presentia tua q̄r nūsc̄ (si ascēdero) hoc factum est in ascensione (si desce dero) hoc factum est in morte (si sumptero pe.m.) i. diuinitatem (diluculo) id est ante lucem (⁊ babituero in extre. mar) id est super vniuersiz mundum (man.t.d.m.) id est filius tuus sc̄z verbum (foritan te. cō. me.) bironice ⁊ irrisive opinantium non dubitatiue dicet ad irrisionez malorum (nox il.m.) id est illi qui prius erant nox illuminabuntur a me ⁊ sic illuminati erunt in delicijs meis (q̄r tenebre) id est mysteria scripturarum (non ob. atē) s̄ nox id est sermo obscurus illuminabitur sicut dies. id est patebit supra sermo apertus (sicut tenebre e. ⁊ lu. eius) quia veritas est reuelata per ch̄ristum in opertis sicut in aper tis ideo tenebre non concule abunt me quia tu possedisti renes meos. vi sine peccato fieret conceptus meus et orsus inuis (suscepisti me de vte. matris mee) virginis tua enim operatione totum factum est ideo (confitebor tibi) id est laudabo te (quia terribiliter magnificatus es) per Adam homo decidit ⁊ per me emicuit q̄s̄ s̄ magnificus (mirabilia opera tua) predicationis: passionis resurrectio nis tē. (anima mea cog. nimis). q. nemo nouit patrem nisi si filius (nō est o. os. m. a te) id est diuinitas (in occulto) quia fecisti malis occultari (substantia m.) fm̄ hominem est in inferioribus terre. i. de fragili terre (imperfectum meum) non mō perfectos s̄ imperfectos (viderunt o.t.) miseri corgicer (dies). i. maiores v̄t apli fm̄ illō dīs̄ dici eruclas

Detri⁹ mis sis nativita tis ch̄risti

Psalinus

verbū (formabunt) in me a q̄ p̄fectionē gratie sumunt
et nemo meorum formabitur (ui. eis) quia nō dicit eē pe-
tri vel pauli s̄ xp̄i a quo xp̄iam dicunt et hoc est qd̄ sequi-
tur de apostolis.

Mibi autē nimis honorificati sunt ami-
ci cui deus nimis confortatus est principa-
tus eorum.

3
Qualiter
xp̄s bono-
ravit apo-
stolos su-
os multipli-
citer.

Mibi autē mi. bo.) s̄. hoc manifestū est de apl̄is q̄s ami-
cos vocat ut Job. xvii. Jam nō vos dicā seruos sed ami-
cos q̄ (nimis). i. valde honorati sunt. xp̄s em̄ apl̄os multū
modis honorauit. Vocādo eos in propria persona. Mathei
viii. Vocavit iesus Iohannē iacobū petrū et andrea: et ali-
bi altos. Eligēdo eos. Job. xv. Non vos me elegistis sed
ego elegi vos. et Job. vi. Nonne vos duodecim elegi. po-
testatem faciēdi miracula tribuēdo. Mathei. x. Quocatatis
duodecim apl̄is dedit eis potestatē sup sp̄is imūndos et su-
per oēs languores: et Mar. vi. Familiaritatē cū eis babē-
do Act. j. Optet ex his viris q̄ nobiscū cōgregati sunt om-
ni tpe quo intrauit et exiuit dñs iesus inter nos tē. t. i. Jo-
bannis. j. qd̄ audiūm̄ et vidim̄ et manus n̄e p̄trectaue-
rūt de verbo vite tē. In propria persona eos docēdo nō q̄ an-
gelos sicut patres re testa. Luc. x. Beati oculi q̄ vident q̄
vos videtis. et Job. xiv. Elos vocatis me magister. Se-
creta sua eis manifestādo. Job. xv. Vos autē dixi amicos
q̄ q̄cunq; audiui a patre meo n. f. vo. Potestatem iudi-
cariā eis cōferendo. Mathei. xix. Sedebitis sup se. du. tē.
Eos frātres sp̄ualiter vocādo Mathei. vi. Ite dicite fratri-
bus meis tē. Post resurrectionē suā eis apparēdo cū eis
comedēdo et de regno dei loquēdo. Act. j. t. Luc. xl. p̄nci-
pes ecclēsiae eos cōstituendo. Mathei. xvi. Et p̄. Cōstitu-
es eos p̄ncipes tē. Eos suos testes p̄stituendo Act. j. Eri-
tis mibi testes tē. et sic xp̄s apl̄os honorauit (mi. cont. est.)
id ē firmiter stabilitus q̄ sunt induiti virtute ex alto. Luce
vi. Manete in ciuitate donec iduaini v̄tute ex alto (pn
ci. co.) q̄ p̄ncipes ecclēsie fuerūt et episcopales cathedras
obtinuerūt quas in ecclēsias instituendis diuisis p̄ mūndū
sedib; sanctarū p̄dicationū ope fundauerūt. Ipi em̄ p̄stā-
te deo legunt̄ duces ecclēsiae ar̄etes gregū et p̄ncipes fi-
deliū popl̄orū quoq; laborib; sancto sp̄u totius orbis adu-
nata et solidata deuotio est et quia xp̄s sic eos confortauit
et honorauit. sequit̄.

17 **D**inumerabo eos et super arenam multi-
plicabuntur et exurrexi adhuc sum tecum.
Dinumerabo eos nō solū apl̄os s̄ eos q̄s in fide genu-
erūt (et sup are. mul.) q̄ quasi innumerabiles renati sūt p̄
illos vel (sup arena). i. sup iudeos q̄ p̄pter sterilitatē are-
na dicunt̄ vñ in p̄missione dictū ē abrae Gen. xv. Multi-
plicabo semen tuum sicut stellas celi sicut arena maris. p̄
stellas populus christianorum intelligitur qui numerosi
orū est populo iudeorum per arenam figurato (exurrexi) a
mortē (et adhuc suz te.) nōdū cū ip̄is p̄ noticiā q̄ nō mor-
post resurrectionē xp̄m̄ agnouerūt vel (sum tecū). i. ocul-
tua ad dexterā tuā donec oībus in iudicio apparebo hoc
de capite: sequit̄ autē in persona membrorū que patitur ma-
los vermixtos bonis.

Gi occiderit de⁹ peccatores. viri sangu-
num declinate a me.

**Quia dicitis in cogitatione. accipient in
vanitate ciuitates suas.**

Idecē quarta ps q̄ sumēdo duos versus simul sic cōti-
nuāt (sum te.) s̄ tū adhuc patior ab hereticis in corpore
meo qd̄ ē ecclēsia: dico ergo o de⁹ (si). i. qñ (occ. pe.) i. be-
reticos q̄ fastu supbie ab alijs se diuidunt q̄ a supbia occi-
di dicunt p̄ amissiōnē grē (accipiet). s̄. ipi occisi (i. vani. ci-
ta. f.). i. poplos suos eorū vanā sectatēs q̄ ip̄os ap-
parētia iusticie iſlatos sequit̄ dirupta vnitate ē etiā occa-
sio inflatis hereticis seducētibus pplos separādi se et illos
ab vnitate tales. s. q̄ mali ibi. i. in ecclā sunt q̄bus nolunt
misceri et sunt vere in ecclā nō mō boni q̄s infamāt sed et

certe mali et hac occasione se et alios corporalē a bonis diui-
dunt: et etiā idō q̄ de⁹ monet bonos ut a malis se separēt
ideo q̄ interponit (viri sang. de. a me qm̄ di.) alia līra (i. co-
gl.) quasi ideo (accipiet) hereticī (in vani. ci. i.) i. id sedū-
cet in separatione pplos q̄ tu o de⁹ (dices). i. i.
mittes i cogitatioe iusti ut dicat malis. i. se se separēt non
vtiq; loco nō corpe s̄ mēte nō apte adhuc ne et bonos de-
serat s̄ puritate vite: q̄ aut dicit de⁹ mō malis in cogitati-
one bonorū in iudicio dicet apte atmē dico vobis no noui-
vos bereticī iḡ q̄ innocētes sepe infamant q̄s tanq; ma-
los se fugere simulat vñdētes malos inf̄ q̄s triticū gemit
vñspat vñc auctoritatē et dicūt imperitis ut separant se a
malis corporalē q̄ cū bonis sunt q̄ de⁹ monet iustos ut di-
cant (viri san. de. a me.) et ideo nisi id fecerint q̄ deus mo-
net eos nō esse iustos dicūt s̄ vere sicut bereticī putat illō
monet de⁹ mō ei monet ut an nouissimā ventilationem et
putant bereticī se corporalē diuidat a malis s̄ p̄ vite dissimili-
tudinē se sc̄iungant a viris sanguinū: viri autē sanguinū
sunt q̄ oderūt frātrē sicut Job. dicit: q̄ odit frātrē suū bo-
mīda est.

Nonne qui oderūt te domine oderam. et
super inimicos tuos tabescbam.

Nonne q̄ bereticī non intelligentes accusant in bonis
comunionem malorū. Sed quid mibi calumniant dicere
et insultare de cōmixtione malorū. Nonne etiā mixti illis
separati sumus ab illis animo et voluntate odicōdovitaz
eoriq; mores. idō dicit (nōne qui odete do. ode.) q. d. sic
(et sup ini. t. ta.) i. resolutebar inten⁹ zelo iusticie tue irat⁹
contra eos.

Perfecto odio oderam illos. inimici fa-
cti sunt mihi.

Perfecto o. ode. illos. i. iniquitates eoz odi. nō naturā
hoc ē p̄fecto odio odisse ut nec p̄ vicia boies oder̄ nec
p̄pter boies vicia diligas. Quō ergo cōmixtione malorū
cominabor sicut calūniant mibi bereticī. de quib; adūgit
(et ini. fa. f.) ip̄i bereticī mibi nō tm̄ dei s̄ et mei inimici sūt
in quo illos odio habeo.

Proba me deus et scito cor meum inter-
roga me et cognosce semitas meas.

Pro. me) bucus q̄ egit de bereticō et alijs eoz sequacib;
ab ecclēsia separatis nūc etiam agit de malis vñfictis sibi
cōiunctis quos patitur ecclēsia et gemit. q. d. bereticī se et
alios separant. ergo cum separatis occisis et suis sequaci-
bus restat mali inseparati inter quos gemit ecclēsia q̄s et
patitur quid ait ipsa: vide quid o tu (deus). p̄ba me (et) p̄
id est (scito cor m.) quia non consentio factis malorū tu-
de⁹. proba. et (scito) q̄ nō potest homo hereticus qui nec
p̄bare nouit nec scire (cor meum) sed tu solus qui rima-
ris occulta cordium (intero. me) q̄ ad acquisitionem per-
tinet minutissimam (et cog. semi. meas). i. facta et cogita. **R** Nō septez q̄
ta mea occulta. Deus em̄ septem fecit cordis. Primo rima-
tur siue intuetur. j. Regum. xvii. Homo em̄ videt que pa-
tent. deus autem intuetur cor et hoc per gratiam conuersi-
onis infundendo. Secundo adaperit instruēdo. ad Ephe.
viii. Pax dñi tē. t. i. Mach. j. adaperiat dñs cordavestra
Tercio tāgit seruōe imittēdo. j. Reg. x. abiit cū dauid ps
exercit q̄w de⁹ terigerat corda. Quarto visitat et p̄bat p̄.
Probasti cor meū tē. Quito emollit ad denotionē excitā
do Job. xxvii. De⁹ emolliuit cor meū hoc ē qd̄ pmiserat
de⁹ p̄ Zech. xxvii. Auferā a vobis cor lapidē. Serto lo-
quit̄ cordi et hoc vt delectet. Osee. ii. Ecce lactabo cā et in-
ducam in solitudinem et loquar ad cor eius. Septimo tra-
bit totaliter sibi vñiendo: quia qui adheret deo vñus spi-
ritus efficitur cum eo iteo dicitur Job. xxviii. Si direxerit
ad eum cor suum spiritum eius et flatum ad se trahet. ē tū
dominus auctoritatue vere q̄ ad modū adamantis tra-
bit ad se quicquid tangit huic attractuz desiderat qui di-
cit: trabe me post te. Can. j. Et aia sic tracta cantat de⁹ cor
dis mei et pars mea deus in eternū. Ecce quid ait propi-
ta christi inter filias: be sunt voces eius (proba me. dñe

20

21

22

Q̄d̄

et sci. c. m.) bec pscientia mōda ē t sūlis filie regis intrinse
cus q̄ ē me filias sic liliū in spinas. q. d. illi sūt inimici tui
tudo de pba met co. se. m. i. pscrutare p̄silia et cogitatōes

v Et vide si via iniquitatis in me est: et de-
cū me in via eterna.

Et v. i. me ē faciendo v̄l p̄sentiendo. si qd aut̄ in-
ueris in via mea qd oculis tuis displiceat q̄ via mea mor-
alis ē (deduc me in via eterna) q̄ ē xp̄s. xp̄us em̄ etern⁹ ē
q̄ dixit: Ego sum via veritas et vita. In hac ergo via nul-
la īiquitas q̄ si quis peccat adiudicat habemus apud
patrē ibm xp̄m cui ē bonor et gloria i secula seculorum amē.

Mō. xxix.

Psalmus

CXXXIX

Ripe me domine ab homine malo:
a viro iniquo eripe me.

Titul⁹ in fine p̄. dauid. Per dauid h̄ intelligit xp̄sver⁹
dauid qui est finis noster ut sepe dict⁹ est ad quē p̄ totum
psalmū loquit̄ sancta ecclesia que ē corpus xp̄i t̄ bic cō-
quistio et gemit⁹ et oratio corporis xp̄i inter malos cōstī-
tuti nedū habentis in re s̄ in spe bonū vbi plena exulta-
tio. In hoc ergo p̄. sonat vox corporis xp̄i bec ē vox nostra
si t̄ sumus in corpe xp̄i vbi quisq̄ nō fuerit in eis erit ut
ter quos illud corpus gemit aut in membris xp̄i aut hostis
xp̄i: t̄ sensus. Titulus p̄. h̄ diriges nos in (fine) id est in
xp̄m v̄l est dauid. i. eccl̄ie q̄ h̄ loquit̄ ut corpus eius. In-
tentio monet ut p̄ mala seculi ad deū orein⁹. Modus tri-
partitus ē p̄. Primo p̄ponit q̄ hostes: q̄ mala mouēt op-
ponens eis p̄ces. Secundo dicit q̄ auxiliū habeat p̄ mala.
ibi (dixi dñs) Tercio q̄ sunt mala inimicorum aperit: ibi (ca-
put circu. t̄c.) ecclesia ergo inter malos laborans clamat
(Co dñe eripe me ab bo. m.) nō ab uno s̄ a toto genere ma-
lorū cū principe suo dyabolo q̄ t̄bō dicit̄ in figura vñjini-
micus bō hoc fe. it q̄ sup̄seminauit zizaniā. Mathei. xij.

A Et vir dicat q̄ fortis ad nocendū vnde subdit̄ (a viro ini-
quu inno quo eri. me) Vir iniquus ē q̄ nocet. omnis autē malus no-
ces q̄s dicat̄ cer vnde cū dixisset (ab bo. ma.) q̄ expōnens subiungit (a
viro iniquo) volens significare q̄ omnis malus iniquus ē
quia nocet sibi et alijs. alijs quidē nocet vel mox vel malus ē
vel postea. Sunt em̄ quidē mali qui nō vident̄ in q̄
quia nō sunt seui: nō sunt asperi: nō sunt psequētes et pressurās
hominū fatientes. s̄ tamē luxuriosi: cibrosi: voluptatibus
dediti qui t̄ si alijs nocere nō videant̄: sibi tamē nōcēt et
ita nō sunt innocētes. Innocēs em̄ ē q̄ nec sibi nec alijs no-
cet. Si q̄s tamē alte p̄sideret etiā alijs nocet saltē exēplo
q̄ vivit tecū t̄ ad id qd agit inuitat̄: postea v̄o nocebit eti-
am ope: cū em̄ q̄ habet voluptuosus v̄iēdo p̄sumpsit po-
stea rapit alijs qd effundere possit ex voluptate. ergo t̄ lu-
curia qbus alijs nocere nō videbat̄ pcedit quo te pungit
sicut spine in radice sūt lenes s̄ inde pcedit quod pungit
incidat̄ ergo radix t̄ nō est vñ. pcedat spine ita duz alijs
voluptuose vivit nulli nocere videat̄ s̄ post rapit qd effun-
dat̄. corrigat̄ ergo voluptas tanq̄ radix t̄ nō nascat̄ rapi-
ua q̄ pungat̄ velut spina deinde qualiter mali psequēt̄ur

B Qualiē se eri corde t̄ corde p̄mittit dicēs. q. d. eripe me a p̄plo malo
pi a malo m̄l rū (Eripe me.) berentē mōdo p̄ amore. p̄. Aglutinatus ē
tiplici orat. sequit̄ impugnat̄ em̄ bonos tribus modis. s̄ lingua manū
corde t̄ corde p̄mittit dicēs. q. d. eripe me a p̄plo malo
pi a malo m̄l rū (Eripe me.) berentē mōdo p̄ amore. p̄. Aglutinatus ē
in terra venter meus. i. memoria. Esiae. xlj. Cosortabit fa-
ber erarius p̄cutiens idolū dicens glutino bonū est. faber
iste ē dyabolus. Esiae. xljj. Creavi fabr: iste dicit de glutin-
no vel amore mōdi bonū ē. Gen. xij. Quatuor reges ad-
uersus q̄s pugnauerū. vallis aut̄ silvestris bēbat mul-
tos p̄tēos bituminis. Quatuor reges sunt p̄ncipalia vi-
cia q̄ impugnat̄ q̄s sensus in mōdo q̄ est vallis bitumi-
nis. p̄ter amore Grego. Amor rerū t̄palū ē vīscū penna-
rū spūlū. Tē (eripe me) ligat̄ p̄ prauā p̄suetudinem
Drouer. v. Funib⁹ peccator⁹ suor⁹ vñusq̄s p̄stringit
Drouer. vij. Statim sequit̄ en̄ quasi bos ductus ad victi-
mā t̄ nescit q̄ ad vincula. i. ad prauā p̄suetudinem stultus
trabat̄ de bñs. Sap. v. In vinculis nō dereliquit en̄. Tē
(eripe me) oppōsum p̄ desperationē. Tē. iii. Lapsa ē in
lacum anima mea. Item (eripe me) debilem p̄ naturalū

corruptionem t̄ vulnerability. vulnerantur naturalia q̄
quis peccat. Luce. x. Plagis impositis t̄c. h̄ p̄. Vide ifir
mitate meā t̄ a. m. Job. vi. Que est fortitudo mea ve su-
stineam t̄c. Itē (eripe me) cōclusum ap̄plexitatē. Re-
nor. ii. Cōclusit vias meas lapidibus quadratis circum
edificauit me et nō egrediar. Job. xv. Nō credit q̄ reuer-
ti possit de tenebris ad lucem circūspectus vndiq̄ gladi-
um in eodem cōclusit me dominus apud impiū t̄ mani-
bus t̄c. Item (eripe me) retentii per dyaboli potestatez
Luce. xj. Cum fortis armatus custodit atrium suū. Item
(eripe me) timidum exire ppter satisfactionē. Job. xv. ter-
rebit cū tribulatio t̄ angustia vallabit eum de hac erepti-
one. Ezech. xxvij. Educam vos de tribulationib⁹ vestrīs
popule meus t̄ inducā vos in terrā vestram. Amos. iiiij.
Quō si eruant̄ duo crura t̄c.

Qui cogitauerunt iniquitates in corde:
tota die constituebant prelia.

Qui cogita iniquitates in corde q. d. ab bñs maxime eri-
pe me qui cogitant multis machinationib⁹ nocere. faci-
lius cū vitaretur aperta inimicia q̄ occulta. ille em̄ dis-
ficle vitatur qui in labijs bona portat. in corde mala oc-
cultat. quia nulla pestis efficacio ad neceudum q̄ famili-
aris inimicus. t̄ bñ tales (tota die) continue (cōstitu.) mi-
bi (prelia). i. scismata t̄ hereses contra que pugnarem. de
cordibus em̄ talium bella semper pueniunt t̄ siverba sint
pacata per hoc qd ait (tota die) cotinua eorum nequicia
ostenditur non lassata per moram. deinde qualiter perse-
quantur ostenditur.

Acuerunt linguas suas sicut serpentes:
venenum aspidum sub labijs eorum.

Acuerūt linguas suas i. verba sue nequicie pollicerūt
addit̄ (sicut serpē. cōgrue comparat eos serpentibus. In
serpente cū astucia et dolus nocendi est. ideo t̄ serpēs nō
babens pedes vt nō audiatur dūvenit in itinere lenis est
tractus sed nō rectus. Sic ergo mali serpunt ad nocendū
sub leni cōtractu verborum babentes occultū venenum.
vnde subdit̄ (vene. aspidū s̄b labijs eoz) sub specie boni
suggerendo pessima t̄ anime mortifera. quia venenū in-
sanabile est: deinde de persecutione que fit manu id ē ope
re subdit̄ dicens.

Lustodi me domine de manu peccatoris
et ab hominibus iniquis eripe me.

De mā. peccatoris) i. dyaboli qui validus est ad nocen-
dū vnde p̄inceps mōdi dicit̄: ideo iste petit custodiri ab
eo quia per multa dyabolus fallit que iste p̄ se neq̄ p̄ca-
vere (t̄ ab hoib⁹ inq̄s) id est a mēbris eius per quos cona-
tur q̄ p̄ se nequit̄ (eripe me.) vt nō noceat̄: nō dico in cau-
sis seculi s̄ in via dñi. vñ subdit̄.

Qui cogitauerūt supplantare gressus me
os: abscondērunt superbi laqueum mīhi.

Qui cogita sup i. deciperet avia dei retrabere t̄ ipedi-
re opera mea parates peccator⁹ mībi vicinas foucas de-
inde qui sunt inimici ostendēs (abscon. s. la.) vñ muscipu-
lam (mībi) Aug. breuiter totū corpus dyaboli explicauit
cū ait: supbi inde scilicet ex superbia ē q̄ et iustos pluri-
se dicunt̄ cū sint inq̄. Inde est q̄ nolunt̄ cōficeri peccata.
Inde etiā est q̄ inuident̄ veris iustis. omnis em̄ superb⁹ eti-
am inuidus est sicut dyabol⁹ q̄ inuidit hominē qd perdi-
dit. q̄ enim amissit regnū hominē illuc peruenire noluit t̄
non vult. t̄ id agit nunc vt bō illuc nō perueniat vnde eie-
ctus est ille.

Et funes extenderūt in laqueū: iuxta iter
scandalum posuerunt mīhi.

Et fu. i. pcta sua q̄ mībi stradet̄ facē de qb⁹ Esiae. v. veb
q̄ trabet̄ iniquitatē i funicul⁹ vancas pcta dicūt̄ funes q̄ in
peccat̄ psequētes addūt̄ pcta peccat̄ t̄ vñ deberēt̄ corri-
gi defensione t̄ excusatione peccatū duplicat̄ t̄ triplicat̄ t̄
zita pducit̄ funis t̄ toris filis t̄ de talib⁹ funib⁹ ligat̄ p̄
des t̄ man⁹ vt i tenebras exteriores mittat̄ bos funes etē